

Κυρίες και κύριοι,

Επιτρέψτε μου να αφιερώσω την αποψινή μου ομιλία στη μνήμη ενός δικού σας ανθρώπου, ενός μεγάλου Έλληνα, του Λάζαρου Εφραίμογλου, που διακρίθηκε στο χώρο της κλωστοϋφαντουργίας και συνδύαζε το επιχειρηματικό δαιμόνιο με την αγάπη για την πατρίδα και την αίσθηση της προσφοράς. Τέτοια φωτεινά παραδείγματα δημιουργικών ανθρώπων με βαθιά συναίσθηση του καθήκοντος προς την πατρίδα έχουμε ανάγκη ιδιαίτερα σήμερα.

Θέλω να σας ευχαριστήσω για την τιμητική πρόσκληση που μου δίνει τη δυνατότητα να απευθυνθώ σε ένα εκλεκτό κομμάτι του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας σε μια δύσκολη περίοδο. Μια περίοδο που πρέπει να εργαζόμαστε περισσότερο και να μιλάμε λιγότερο.

Ο υπεύθυνος, όμως, διάλογος ανάμεσα στην Πολιτεία και τον επιχειρηματικό κόσμο είναι ακόμη πιο επιτακτικός σήμερα που η χώρα αγωνίζεται για την ανασύνταξη των δυνάμεών της.

Κυρίες και κύριοι,

Η κατάρρευση στερεοτύπων που μας ταλαιπώρησαν για δεκαετίες, όπως η αντίληψη για έναν υπερτροφικό δημόσιο τομέα, ανοίγει σήμερα μια νέα σελίδα για τον τόπο. Ουδέν κακόν αμιγές καλού έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, που από χρόνια έπρεπε να είχαν γίνει μέρος της ελληνικής πραγματικότητας και υπό το φόβο του πολιτικού κόστους παραπέμπονταν κάθε φορά στις καλές, πραγματοποιούνται σήμερα. Η τρικομματική κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, που προέκυψε ως ώριμο τέκνο της ανάγκης διακυβέρνησης της χώρας, υλοποιεί διαρθρωτικές αλλαγές και τομές που θέτουν τα θεμέλια για την οικονομική ανάκαμψη της χώρας και την πολυπόθητη ανάπτυξη.

Η οικονομική κρίση δεν έχει αφήσει ανεπηρέαστο κανένα. Όλοι μας σηκώνουμε μέρος του φορτίου. Και γι' αυτό ακριβώς, όλοι μας καλούμαστε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να βγούμε από την κρίση μια ώρα αρχύτερα.

Δεν είναι εύκολη αποστολή. Δεν απευθύνεται σε ανθρώπους που επιζητούν γρήγορες και εύκολες απαντήσεις και λύσεις - πυροτεχνήματα σε πολύπλοκα προβλήματα και χρόνιες παθολογίες. Δεν είναι αυτή η λογική της κυβέρνησης συνεργασίας, και άλλωστε δεν ταιριάζει σε σας, τους ανθρώπους της επιχειρηματικής δράσης και κουλτούρας. Και γι' αυτό είμαστε σήμερα εδώ. Γιατί ξέρουμε καλά πως απαιτούνται θυσίες για να κερδίσουμε το αύριο.

Κυρίες και κύριοι,

Ο κλωστοϋφαντουργικός τομέας στην Ελλάδα, όπως εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε καλύτερα, πέρασε μέσα από δύσβατα μονοπάτια, βρήκε εμπόδια ικανά να αποθαρρύνουν και τους πιο αισιόδοξους. Και όμως, συνεχίζετε να δίνετε τη μάχη.

Τα αποτελέσματα που καταγράφονται στο εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων είναι ενθαρρυντικά. Το 2012 το εμπορικό ισοζύγιο φυσικών υφαντικών

ινών ήταν θετικό. Οι εξαγωγές ανήλθαν σε 443.284.917 ευρώ έναντι εισαγωγών ύψους μόλις 10.751.314 ευρώ.

Σύμφωνα με τα προσωρινά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, μιλούμε για αύξηση των εξαγωγών κατά 74,6%, το 2012 σε σχέση με το 2011, η οποία σε συνδυασμό με τη μείωση των εισαγωγών κατά 42,3% μας έδωσε ένα πλεόνασμα της τάξης του 83,8 %, σε αντίθεση με την προηγούμενη περίοδο 2011/2010 που το έλλειμμα είχε φθάσει το 38,2%.

Η βελτίωση της κατάστασης αποτυπώνεται και στο μερίδιο που κατέχουν οι φυσικές υφαντικές ίνες στο σύνολο των αγροτικών προϊόντων που εξάγουμε. Αποτελούν το 8,54% των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων, το 2012, καταλαμβάνοντας την τρίτη θέση μετά τα φρούτα & λαχανικά (33,73%) και τα ψάρια & παρασκευάσματα ψαριών (11,77%).

Παρατηρούμε, λοιπόν, μια αύξηση της ζήτησης για ελληνική πρώτη ύλη βάμβακος στις διεθνείς αγορές. Εξάγουμε το μεγαλύτερο μέρος του εκκοκκισμένου βαμβακιού, ενώ το εξαιρετικής ποιότητας ελληνικό βαμβάκι θα μπορούσε να αποτελεί τη βάση της δικής μας κλωστοϋφαντουργίας και όχι το εφιαλτήριο για την ανάπτυξη άλλων.

Η ποιότητα του ελληνικού βαμβακιού είναι υψηλή, πρέπει, όμως, να είναι και εγγυημένη. Δεν αρκεί να το γνωρίζουν οι καλλιεργητές και οι κλωστοϋφαντουργοί εντός των συνόρων, οι οποίοι κινούνται στο χώρο. Είναι αναγκαίο να έχουν γνώση και εκτός Ελλάδος, όσοι αγοράζουν ελληνικό βαμβάκι ή προϊόντα από μεταποιημένο ελληνικό βαμβάκι. Απαιτείται, λοιπόν, τυποποίηση και πιστοποίηση. Απαιτείται Ταυτότητα. Δίχως ταυτότητα κανένα προϊόν δεν μπορεί να σταθεί με αξιώσεις στη διεθνή αγορά. Δεν πρέπει να επαναπαυτούμε, λοιπόν, στα θετικά μηνύματα της αύξησης των εξαγωγών, που προανέφερα. Αυτά είναι μόνο η αφορμή για αλλαγή, για ουσιαστική ανάδειξη και αναβάθμιση του ελληνικού βαμβακιού στην παγκόσμια αγορά.

Κυρίες και κύριοι,

Η ποιότητα πρέπει να χαρακτηρίζει κάθε στάδιο στο βαμβάκι, από την παραγωγή και την πρώτη μεταποίηση στα εκκοκκιστήρια μέχρι και τη δική σας μεταποιητική δραστηριότητα. Προς την κατεύθυνση αυτή εξετάζουμε τη θεσμοθέτηση επίσημου κρατικού φορέα ταξινόμησης και τυποποίησης της ποιότητας του ελληνικού βαμβακιού. Διερευνούμε φυσικά και τις προθέσεις των άμεσα ενδιαφερομένων, ώστε μέσω της διαβούλευσης και της συνεργασίας να αποκτήσουμε έναν επίσημο φορέα, που θα «σφραγίζει» την ποιότητα του ελληνικού βαμβακιού αλλά και θα την προβάλλει.

Η αναγκαιότητα ενός επίσημου φορέα ταξινόμησης και τυποποίησης της ποιότητας του ελληνικού βαμβακιού προκύπτει από:

1. το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι η μοναδική βαμβακοπαραγωγός χώρα χωρίς φορέα ταξινόμησης της ποιότητας, αναγκάζοντας τους ενδιαφερόμενους να καταφεύγουν σε εργαστήρια του εξωτερικού, ενώ δεν διαθέτει ενιαίο σύστημα επίσημης ταξινόμησης,
2. την απώλεια της προστιθέμενης αξίας του ελληνικού βαμβακιού στη διεθνή αγορά λόγω της απουσίας επίσημης ταξινόμησης,

3. την απουσία επίσημης πληροφόρησης στη διεθνή αγορά για την ποιότητα του προϊόντος και
4. την απουσία φορέα παρακολούθησης και καταγραφής των εξελίξεων στην τεχνολογία βάμβακος, παρά το γεγονός πως κατέχουμε την πρώτη θέση σε παραγωγή και σε εξαγωγές σε επίπεδο Ε.Ε..

Οι παραπάνω παράμετροι δεν μας αφήνουν περιθώρια ολιγορίας, αν πραγματικά θέλουμε να αξιοποιήσουμε μια παραδοσιακή καλλιέργεια που συνεισφέρει καθοριστικά στην οικονομική ζωή της περιφέρειας. Έχουμε, ήδη, ξεκινήσει τις απαραίτητες διαδικασίες. Η αρμόδια υπηρεσία του ΥπΑΑΤ, η Γενική Διεύθυνση Φυτικής Παραγωγής, εισηγείται τα δύο διαπιστευμένα εργαστήρια Ταξινόμησης, Τυποποίησης και Ποιοτικού Ελέγχου Βάμβακος (Στερεάς Ελλάδας και Θεσσαλίας), να χαρακτηριστούν ως επίσημοι κρατικοί φορείς.

Σ' αυτήν την προσπάθεια ανοίγουμε διαύλους επικοινωνίας με τους παραγωγούς και τους εκκοκκιστές, ώστε όλοι οι ενδιαφερόμενοι να καταθέσουν προτάσεις. Δεν σκοπεύουμε να προχωρήσουμε σε δράσεις αποκομμένες από αυτούς που γνωρίζουν το αντικείμενο από «πρώτο χέρι». Άλλωστε, η ταξινόμηση του βαμβακιού έχει τεθεί ως αίτημα και από πολλούς παραγωγούς και εκκοκκιστές που βλέπουν την κίνηση της αγοράς βάμβακος και αναζητούν ευκαιρίες.

Από τη θεσμοθέτηση επίσημου κρατικού φορέα ταξινόμησης και τυποποίησης βάμβακος, όλοι οι εμπλεκόμενοι στην παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία του προϊόντος έχουν να αποκομίσουν μόνο οφέλη καθώς θα διακινούν ένα προϊόν με πιστοποιητικό ταξινόμησης από επίσημο φορέα της Πολιτείας. Ένα προϊόν αναβαθμισμένο ποιοτικά καθώς θα διαθέτει ταυτότητα, ένα προϊόν αναγνωρίσιμο, ανταγωνιστικό και κερδοφόρο.

Δεν αρκεί, όμως, μόνο να ταξινομήσουμε και να πιστοποιήσουμε το ελληνικό βαμβάκι. Πρέπει να διασφαλίσουμε και τη στήριξη της παραγωγής ώστε οι Έλληνες γεωργοί να συνεχίσουν να επενδύουν στην ποιότητα και την καινοτομία. Γιατί το ελληνικό βαμβάκι διαθέτει ένα σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα. Δεν είναι μεταλλαγμένο. Η εθνική νομοθεσία από τον Ιανουάριο του 2005 απαγορεύει την εμπορία και καλλιέργεια μεταλλαγμένων σπόρων, μεταξύ των οποίων είναι και ο βαμβακόσπορος.

Αυτή την ποιοτική παραγωγή δεν την αφήνουμε στην τύχη της. Με τη συνδεδεμένη ενίσχυση διασφαλίζουμε τη συνέχιση της παραγωγής βάμβακος. Επιπλέον, ήδη από το 2008 θεσπίστηκε πρόγραμμα αναδιάρθρωσης ετήσιου ύψους 4 εκατομμυρίων ευρώ και συνολικής διάρκειας 4 ετών. Η Ελλάδα τότε αποφάσισε την ενίσχυση των παραγωγών για συμμετοχή σε προγράμματα ποιότητας του βαμβακιού με εφαρμογή Ολοκληρωμένης Διαχείρισης στην καλλιέργεια (πρότυπο AGRO-2). Δυστυχώς, το πρότυπο αφορά μόνο στην καλλιέργεια και όχι στα εκκοκκιστήρια, με αποτέλεσμα να μην αξιοποιηθεί επαρκώς αυτή η δράση. Είναι ένα σημείο που εξετάζεται από τον ΕΛΓΟ-Δήμητρα προκειμένου να συνδέσουμε αποτελεσματικότερα την καλλιέργεια με τη μεταποίηση.

Σε κάθε περίπτωση και παρά τις φήμες για εγκατάλειψη της βαμβακοκαλλιέργειας ενόψει της νέας ΚΑΠ, θέλω να τονίσω ότι θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε τους Έλληνες βαμβακοπαραγωγούς. Η επερχόμενη αναθεώρηση της

ΚΑΠ, με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, διατηρεί τόσο το προνομιακό καθεστώς των συνδεδεμένων ενισχύσεων όσο και της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης. Έτσι τουλάχιστον μέχρι το 2020, η καλλιέργεια αναμένεται να διατηρηθεί σε αξιόλογη έκταση και κατ' επέκταση να είναι απρόσκοπτος ο εφοδιασμός των εκκοκκιστηρίων.

Κυρίες και κύριοι,

Ο κλάδος της βαμβακοκαλλιέργειας, όπως άλλωστε και άλλοι της πρωτογενούς μας παραγωγής, χρειάζεται ανασυγκρότηση. Πρέπει να διαμορφώσουμε ένα κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο που θα εγγυάται την ομαλή λειτουργία του κλάδου. Προς την κατεύθυνση αυτή προχωρούμε σε θεσμικές αλλαγές προκειμένου να ισχυροποιήσουμε τη σύνδεση της πρωτογενούς με τη δευτερογενή παραγωγή. Να αναμορφώσουμε τις σχέσεις μεταξύ παραγωγών - εκκοκκιστών - κλωστοϋφαντουργών εντός ενός πλαισίου αλληλοκατανόησης και αμοιβαία επωφελούς συνεργασίας.

Θέλουμε οι παραγωγοί και οι μεταποιητές να είναι υπεύθυνοι συνομιλητές και αξιόπιστοι συνεργάτες. Όχι ευκαιριακά συναλλασσόμενοι. Να καταστεί η συμβολαιακή γεωργία η βάση μιας σταθερής σχέσης με προοπτική. Η οργάνωση των βαμβακοκαλλιεργητών σε Ομάδες Παραγωγών, είναι ένα πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή. Η συνένωση των δυνάμεων τους θα δώσει λύσεις σε προβλήματα που έχουν οι μεμονωμένοι καλλιεργητές, ως προς τη διάθεση του προϊόντος, τη μικρή ποσότητα, το κόστος μεταφοράς κλπ. ενώ θα δημιουργήσει το κρίσιμο μέγεθος που απαιτείται για την τροφοδότηση της βιομηχανίας έγκαιρα και με συνέπεια. Αναδιοργανώνοντας την παραγωγική βάση ισχυροποιείται όλο το οικοδόμημα.

Σε αυτό το πλαίσιο σκέψης και δράσης, είναι αναγκαίο να επανεξετάσουμε τη Διακλαδική Οργάνωση Βάμβακος ώστε να αναβαθμιστεί ο ρόλος και η λειτουργία της. Δεν είναι επιτρεπτό να υπολειτουργεί ένας φορέας που θα έπρεπε να έχει κομβικό ρόλο σε ένα από τα πιο εξαγωγίμα προϊόντα της αγροτικής μας παραγωγής. Επιπροσθέτως, πρέπει να περάσουμε στο επόμενο στάδιο, την ίδρυση Διεπαγγελματικής Οργάνωσης Βάμβακος και να ισχυροποιήσουμε και θεσμικά τη σύνδεση του πρωτογενούς με το δευτερογενή τομέα. Να μετέχουν και οι κλωστοϋφαντουργίες στη συζήτηση και τη χάραξη μιας ενιαίας στρατηγικής για την προώθηση του τυποποιημένου, ποιοτικού βαμβακιού. Το ΥΠΑΑΤ είναι έτοιμο να στηρίξει μια τέτοια προσπάθεια. Και θέλω από αυτό το βήμα να σας καλέσω να τη στηρίξετε και εσείς.

Κυρίες και κύριοι,

Καλούμαστε όλοι, από τους παραγωγούς και τα εκκοκκιστήρια μέχρι τα κλωστοϋφαντουργεία και φυσικά την Πολιτεία, να δράσουμε συντονισμένα. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να μην αξιοποιούμε πλήρως το φυσικό πλούτο της ελληνικής γης.

Το ελληνικό βαμβάκι κάποτε ήταν περιζήτητο στον κόσμο. Οι εδαφολογικές και κλιματικές συνθήκες εξακολουθούν να παρέχουν τα υψηλά ποιοτικά χαρακτηριστικά στο βαμβάκι. Εμείς χάσαμε τον δρόμο στην πορεία. Είναι καιρός, πλέον, να αξιοποιήσουμε το ανεκμετάλλευτο δυναμικό και σε συνδυασμό με τις

σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις να βγούμε μπροστά. Να επαναφέρουμε το ελληνικό, ποιοτικό βαμβάκι στις πρώτες θέσεις στη διεθνή κατάταξη και τιμή.

Θα πετύχουμε το στόχο αυτόν, μόνο εάν συνεργαστούμε και επικεντρωθούμε στο αύριο. Αν ξεπεράσουμε τις όποιες μικρές διαφορές αποτρέπουν τη συνένωση δυνάμεων. Έτσι, το συντομότερο δυνατό, οι παραγωγοί, οι εκκοκκιστές, εσείς οι κλωστοϋφαντουργοί θα έχετε στα χέρια σας ελληνικό βαμβάκι, ταξινομημένο και τυποποιημένο. Θα έχετε μια Διεπαγγελματική ικανή να δώσει λύσεις και προοπτική στο ελληνικό βαμβάκι.

Η Πολιτεία είναι στο πλευρό σας σε κάθε βήμα, σε κάθε προσπάθεια για τη στήριξη της ποιοτικής πρωτογενούς παραγωγής. Τώρα που το διεθνές κλίμα βελτιώνεται για την Ελλάδα, τώρα είναι η ώρα να δράσουμε πιο γρήγορα, πιο συντονισμένα.

Κυρίες και κύριοι,

Πριν λίγους μήνες οι περισσότεροι εντός και εκτός συνόρων θεωρούσαν την Ελλάδα τελειωμένη υπόθεση. Πολλοί ήταν εκείνοι που επένδυναν στην έξοδο της χώρας από την ευρωζώνη και την επάνοδο στη δραχμή. Με εργώδη προσπάθεια και επιμονή, η κυβέρνηση Σαμαρά κατάφερε να διαψεύσει τις Κασσάνδρες και να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της χώρας.

Βήμα-βήμα εμπεδώνεται η σταθερότητα και η ασφάλεια στη χώρα, απαραίτητες προϋποθέσεις για τη δημιουργία επενδυτικού κλίματος. Σήμερα όλο και περισσότεροι ποντάρουν στην επιτυχία της ελληνικής προσπάθειας. Δεν θα τους διαψεύσουμε. Παρά τις δυσκολίες, η Ελλάδα, για μια ακόμη φορά, θα τα καταφέρει.

Σας ευχαριστώ.